

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne2019,

kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o ochraně spotřebitele

Čl. I

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 217/1993 Sb., zákona č. 40/1995 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 64/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 452/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 277/2003 Sb., zákona č. 439/2003 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 217/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 293/2009 Sb., zákona č. 298/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 28/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 211/2011 Sb., zákona č. 219/2011 Sb., zákona č. 468/2011 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 238/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 476/2013 Sb., zákona č. 356/2014 Sb., zákona č. 206/2015 Sb., zákona č. 378/2015 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 264/2017 Sb., zákona č. 371/2017 Sb., zákona č. 179/2019 Sb. a zákona .../2019 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 1 včetně poznámek pod čarou č. 1 a 48 zní:

„(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾, zároveň navazuje na přímo použitelné předpisy Evropské unie⁴⁸⁾ a upravuje

- a) některé podmínky podnikání významné pro ochranu spotřebitele,
- b) mimosoudní řešení spotřebitelských sporů,
- c) působnost veřejné správy v oblasti ochrany spotřebitele, včetně působnosti správních orgánů při přeshraniční spolupráci s orgány jiných členských států Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru, a
- d) oprávnění spotřebitelů, sdružení spotřebitelů²⁾ nebo jiných právnických osob založených k ochraně spotřebitele.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách).

Směrnice Rady 69/493/EHS o sblížení právních předpisů členských států týkajících se křišťálového skla ve znění směrnice Rady 2006/96/ES, Aktu o přistoupení Dánska, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, Aktu o přistoupení Řecka a Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/11/ES o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se označování materiálů používaných v hlavních částech obuvi prodávané spotřebiteli ve znění směrnice Rady 2006/96/ES a směrnice Rady 2013/15/EU.

Směrnice Rady 87/357/EHS o sblížení právních předpisů členských států, týkajících se výrobků, jejichž skutečná povaha není rozpoznatelná a které proto ohrožují zdraví nebo bezpečnost spotřebitelů.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/122/ES o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a výměně.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, ve znění Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů).

⁴⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh, a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1007/2011 ze dne 27. září 2011 o názvech textilních vláken a souvisejícím označování materiálového složení textilních výrobků a o zrušení směrnice Rady 73/44/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 ze dne 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line).

Nařízení (EU) 2018/302 Evropského parlamentu a Rady o řešení neoprávněného zeměpisného blokování a dalších forem diskriminace založených na státní příslušnosti, místě bydliště či místě usazení zákazníků v rámci vnitřního trhu a o změně nařízení (ES) č. 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004, v platném znění.“

2. V § 24 se za odstavec 13 vkládají nové odstavce 14 až 16, které znějí:

„(14) Přestupku se dopustí ten, kdo neposkytne příslušnému orgánu údaje nebo dokumenty požadované podle § 24g.

(15) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost uloženou rozhodnutím vydaným podle § 24h nebo 24i odst. 1.

(16) Poskytovatel služby informační společnosti se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost uloženou rozhodnutím podle § 24i odst. 2.

CELEX 32017R2394“.

Dosavadní odstavec 14 se označuje jako odstavec 17.

3. V § 24 odst. 17 se vkládá nové písmeno a), které zní:

„a) 500 000 Kč za přestupek podle odstavce 14,“.

Dosavadní písmena a) až e) se označují jako písmena b) až f).

4. V § 24 odst. 17 písm. e) se text „9, 10 a 13“ nahrazuje textem „9, 10, 13, 15 a 16,“.

5. V § 24b se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Přestupky podle § 24 odst. 14 až 16 projedná správní orgán příslušný podle § 24d odst. 2.“.

6. Za část šestou se vkládá nová část sedmá, která včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 50 až 57 zní:

„ČÁST SEDMÁ

Působnost správních orgánů při přeshraniční spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele a oprávnění dalších subjektů

§ 24c

Tato část upravuje postup správních orgánů při přeshraniční spolupráci s orgány jiných členských států Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru při uplatňování přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího spolupráci mezi orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele⁵⁰⁾, a za tímto účelem upravuje působnost správních orgánů, jakož i další ustanovení, která slouží pro uplatňování tohoto předpisu Evropské unie.

§ 24d

Ústřední styčný úřad a příslušné orgány

(1) Ústředním styčným úřadem pro přeshraniční spolupráci je Ministerstvo průmyslu a obchodu. Ústřední styčný úřad zajišťuje koordinaci správních orgánů při uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 a plní informační povinnosti vůči Evropské komisi.

(2) Správními orgány příslušnými k uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU)

2017/2394 ve smyslu jeho čl. 3 bodu 1 (dále jen „příslušný orgán“) jsou na základě oprávnění k výkonu dozoru založeného tímto zákonem nebo oprávnění k výkonu kontroly založeného jiným zákonem

- a) Česká obchodní inspekce,
- b) Státní zemědělská a potravinářská inspekce,
- c) krajské hygienické stanice,
- d) Státní veterinární správa,
- e) obecní živnostenské úřady,
- f) krajské živnostenské úřady,
- g) Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva,
- h) Česká národní banka,
- i) Státní ústav pro kontrolu léčiv,
- j) Energetický regulační úřad,
- k) Český telekomunikační úřad,
- l) Úřad pro ochranu osobních údajů,
- m) celní úřady,
- n) Rada pro rozhlasové a televizní vysílání,
- o) Ministerstvo zdravotnictví,
- p) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv,
- q) Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský,
- r) Drážní úřad,
- s) Úřad pro civilní letectví,
- t) Státní plavební správa,
- u) dopravní úřady,
- v) Ministerstvo financí,
- w) Ministerstvo pro místní rozvoj.

(3) Příloha č. 3 tohoto zákona stanoví působnost příslušných orgánů pro konkrétní oblasti upravené předpisy Evropské unie uvedené v příloze nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394.

(4) Správním orgánem, prostřednictvím kterého probíhá vzájemná komunikace mezi ústředním styčným úřadem a příslušnými orgány při plnění jejich úkolů vyplývajících z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 (dále jen „koordinující orgán“), a to i pokud jde o rozdělování takových úkolů mezi příslušné orgány, je

- a) Ministerstvo zdravotnictví, jde-li o plnění úkolů krajských hygienických stanic podle odstavce 2 písm. c),
 - b) Ministerstvo průmyslu a obchodu, jde-li o plnění úkolů obecních živnostenských úřadů podle odstavce 2 písm. e), s výjimkou oblasti upravené předpisem Evropské unie uvedeným pod číslem 25 přílohy nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394, a úkolů krajských živnostenských úřadů podle odstavce 2 písm. f),
 - c) Generální ředitelství cel, jde-li o plnění úkolů celních úřadů podle odstavce 2 písm. m),
 - d) Ministerstvo pro místní rozvoj, jde-li o plnění úkolů obecních živnostenských úřadů podle odstavce 2 písm. e) pro oblast upravenou předpisem Evropské unie uvedeným pod číslem 25 přílohy nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394, a
 - e) Ministerstvo dopravy, jde-li o plnění úkolů dopravních úřadů podle odstavce 2 písm. u).
- (5) Při plnění úkolů vyplývajících z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 si ústřední styčný úřad, koordinující orgány a příslušné orgány poskytují veškerou potřebnou součinnost.

§ 24e

- (1) Příslušné orgány a koordinující orgány zasílají Ústřednímu styčnému úřadu bezodkladně informace podle čl. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394.
- (2) Příslušné orgány a koordinující orgány zasílají Ústřednímu styčnému úřadu ve lhůtě jím stanovené informace podle čl. 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394.
- (3) Ústřední styčný úřad předává informace podle odstavce 1 a 2 Evropské komisi ve lhůtách stanovených v čl. 8 a čl. 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394.

§ 24f

V rámci kontroly dodržování právních předpisů a za účelem postihování protiprávního jednání, kterým se pro účely této části rozumí protiprávní jednání uvnitř Evropské unie⁵¹⁾, rozsáhlé protiprávní jednání⁵²⁾ nebo rozsáhlé protiprávní jednání s unijním rozměrem⁵³⁾ (dále jen „protiprávní jednání“), postupují příslušné orgány podle kontrolního řádu, správního řádu a jiných právních předpisů⁵⁴⁾. Kromě pravomocí vyplývajících z těchto právních předpisů využívají také pravomoci podle § 24g až 24i.

§ 24g

- (1) Příslušný orgán před zahájením kontroly a v jejím průběhu je oprávněn požadovat jen údaje nebo dokumenty, které jsou nezbytné ke zjištění toho, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání, a kdo je spáchal, a to v jakémkoli formátu nebo formě a bez ohledu na médium, na kterém jsou uloženy, nebo místo, kde jsou uloženy. Toto oprávnění má příslušný orgán vůči osobě, u které lze důvodně předpokládat, že s požadovanými údaji nebo dokumenty nakládá. Tím není dotčena

povinnost mlčenlivosti, jež byla uložena nebo uznána jiným právním předpisem.

(2) Příslušný orgán si může pouze za účelem zjištění toho, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání, a kdo je spáchal, vyžádat od banky, spořitelního a úvěrního družstva a zahraniční banky vykonávající na území České republiky činnost prostřednictvím své pobočky (dále jen „banka“)

a) číslo účtu nebo jiný jedinečný identifikátor účtu,

b) údaje o majiteli účtu a zmocněnci, který byl nebo je oprávněn nakládat s peněžními prostředky na účtu.

(3) Oprávnění podle odstavce 2 se vztahuje pouze na údaje, které jsou nezbytné ke ztotožnění osoby odpovědné za protiprávní jednání. Příslušný orgán je oprávněn vymezit v žádosti časové období, k němuž se požadované údaje vztahují.

(4) Žádost o poskytnutí údajů podle odstavců 2 a 3 podává příslušný orgán prostřednictvím ústředního styčného úřadu. Žádost musí obsahovat odůvodnění, v němž bude popsáno splnění podmínek podle odstavce 2. Příslušný orgán odpovídá za správnost údajů uvedených v jím podané žádosti.

(5) Ústřední styčný úřad ověří, zda žádost splňuje podmínky podle odstavců 2 až 4. V případě splnění těchto podmínek předá ústřední styčný úřad žádost bance. Banka bezodkladně poskytne údaje podle odstavců 2 a 3 příslušnému orgánu.

§ 24h

Dochází-li k protiprávnímu jednání, může příslušný orgán rozhodnutím nařídit osobě, která se protiprávního jednání dopouští, aby se tohoto jednání zdržela. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.

§ 24i

(1) Hrozí-li riziko závažné újmy společným zájmům spotřebitelů⁵⁵⁾ a nelze-li ochrany zájmů spotřebitele dosáhnout jinak, může příslušný orgán rozhodnutím tomu, kdo jednal protiprávně, uložit povinnost odstranit nebo zneprístupnit protiprávní obsah informací přístupných na on-line rozhraní⁵⁶⁾.

(2) Hrozí-li riziko závažné újmy společným zájmům spotřebitelů a nelze-li ochrany zájmů spotřebitele dosáhnout jinak, příslušný orgán může rozhodnutím uložit poskytovateli služby informační společnosti podle právního předpisu upravujícího některé služby informační společnosti⁵⁷⁾, aby v případě zjištění protiprávního obsahu ukládaných informací nebo protiprávního jednání neprodleně odstranil nebo až do doby zjednání nápravy omezil přístup nebo zneprístupnil takové informace anebo zobrazil varování pro spotřebitele přistupující k on-line rozhraní.

Oprávnění dalších subjektů

§ 24j

(1) Evropské spotřebitelské centrum Česká republika je oprávněno poskytovat příslušným orgánům členských států Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru a Evropské komisi externí varování podle čl. 27 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 (dále jen „externí varování“).

(2) Oprávnění poskytovat příslušným orgánům členských států Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru a Evropské komisi externí varování Ministerstvo průmyslu a obchodu udělí právnické osobě, jejímž hlavním účelem v souladu se zakladatelským právním jednáním je ochrana zájmů spotřebitelů a která

a) byla založena v souladu s právními předpisy České republiky,

b) aktivně působí v oblasti ochrany spotřebitelů alespoň po dobu 2 let,

c) není založena za účelem vytváření zisku,

d) je bezdlužná, a

e) vyhotovila a uložila do sbírky listin veřejného rejstříku výroční zprávy nebo obdobné zprávy o její činnosti alespoň za poslední 2 uplynulá účetní období, z nichž vyplývá splnění podmínky podle písmene b).

(3) Za bezdlužnou se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nemá evidován nedoplatek,

a) u orgánů Finanční správy České republiky,

b) u orgánů Celní správy České republiky,

c) na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, nebo

d) na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti.

(4) Bezdlužnost podle odstavce 3 se prokazuje potvrzením příslušného finančního úřadu, příslušného celního úřadu, příslušné zdravotní pojišťovny a příslušné okresní správy sociálního zabezpečení, které nesmí být starší než 30 kalendářních dnů přede dnem podání žádosti o vydání oprávnění.

§ 24k

(1) Ministerstvo průmyslu a obchodu informuje Evropskou komisi o právnické osobě oprávněné poskytovat externí varování, a to bezodkladně po nabytí právní moci rozhodnutí o udělení oprávnění.

(2) Právnická osoba bezodkladně informuje Ministerstvo průmyslu a obchodu o jakýchkoliv okolnostech, které by mohly mít vliv na platnost jejího oprávnění, zejména o tom, že přestala splňovat podmínky podle § 24j odst. 2 písm. a) až e).

§ 24l

- (1) Ministerstvo průmyslu a obchodu kontroluje, zda právnická osoba, které bylo uděleno oprávnění, splňuje podmínky podle § 24j odst. 2 písm. a) až e). Pokud zjistí, že oprávněná právnická osoba podmínky nesplňuje, rozhodne o odnětí jejího oprávnění.
- (2) Pokud Ministerstvo průmyslu a obchodu zjistí, že externí varování poskytovaná oprávněnou právnickou osobou nejsou správná, aktuální nebo přesná, vyzve právnickou osobu k bezodkladnému zjednání nápravy. Shledá-li Ministerstvo průmyslu a obchodu, že právnická osoba výzvu ke zjednání nápravy nesplnila, může rozhodnout o odnětí jejího oprávnění poskytovat externí varování. Ministerstvo průmyslu a obchodu rozhodne o odnětí oprávnění, pokud oprávněná právnická osoba poskytuje nesprávná, neaktuální nebo nepřesná externí varování opakovaně.
- (3) Rozhodne-li Ministerstvo průmyslu a obchodu o odnětí oprávnění podle odstavce 1 nebo 2, bezodkladně po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí informuje Evropskou komisi o tom, že daná právnická osoba již není oprávněna poskytovat externí varování.

CELEX 32017R2394

⁵⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004, v platném znění.

⁵¹⁾ Článek 3 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004.

⁵²⁾ Článek 3 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004.

⁵³⁾ Článek 3 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004.

⁵⁴⁾ Například zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁵⁾ Článek 3 odst. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004.

⁵⁶⁾ Článek 3 odst. 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004.

⁵⁷⁾ Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), ve znění pozdějších předpisů.

Dosavadní části sedmá a osmá se označují jako části osmá a devátá.

7. Za přílohu č. 2 se doplňuje příloha č. 3, která včetně nadpisu zní:

„Příloha č. 3 k zákonu č. 634/1992 Sb.

Působnost příslušných orgánů k uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394 (§ 24d odst. 2)

Příslušný orgán	Právní předpis Evropské unie na ochranu zájmů spotřebitelů ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2394	Provedení předpisu Evropské Unie ve vnitrostátním právním řádu
Česká obchodní inspekce	1. Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29)	Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v oblasti závazků ze smluv uzavíraných se spotřebitelem
	2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti informování o ceně prodávaných výrobků nebo poskytovaných služeb, není-li k doзору věcně příslušný jiný správní úřad Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách v oblasti označování zboží cenami
	3. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12)	Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v oblasti práv z vadného plnění při prodeji zboží v obchodě a záruky za jakost
	4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1)	Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v oblasti závazků ze smluv uzavíraných se spotřebitelem
	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti nekalých obchodních praktik, není-li k doзору věcně příslušný jiný správní úřad
	12. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36): článek 20	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti diskriminace, není-li k doзору věcně příslušný jiný správní úřad

		Zákon č. 222/2009 Sb., o volném pohybu služeb, v oblasti zákazu diskriminace příjemců služeb
	15. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3): články 22, 23 a 24	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele v oblasti informování o ceně prodávaných výrobků nebo poskytovaných služeb
	16. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/122/ES ze dne 14. ledna 2009 o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně (Úř. věst. L 33, 3.2.2009, s. 10)	Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v oblasti dočasného užívání ubytovacího zařízení a jiných rekreačních služeb
		Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti dočasného užívání ubytovacího zařízení a jiných rekreačních služeb
	20. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64)	Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v oblasti závazků ze smluv uzavíraných se spotřebitelem
		Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti informačních povinností při prodeji výrobků nebo poskytování služeb elektronickými prostředky prostřednictvím internetových stránek, v oblasti poplatků účtovaných v souvislosti s použitým způsobem placení, v oblasti použití telefonního čísla s vyšší než běžnou cenou, není-li k doзору věcně příslušný jiný správní úřad
	21. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63): článek 13	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti informování spotřebitele o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, není-li k doзору věcně příslušný jiný správní úřad
	22. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 ze dne 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 1): článek 14	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti informování spotřebitele o řešení spotřebitelských sporů on-line
	24. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními	Zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, v oblasti povinností provozovatelů srovnávacích stránek

	účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214): články 3 až 18 a čl. 20 odst. 2	
	26. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1128 ze dne 14. června 2017 o přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 1)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti přeshraniční spolupráce v oblasti ochrany spotřebitele
	27. Nařízení (EU) 2018/302 Evropského parlamentu a Rady ze dne 28. února 2018 o řešení neoprávněného zeměpisného blokování a dalších forem diskriminace založených na státní příslušnosti, místě bydliště či místě usazení zákazníků v rámci vnitřního trhu a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti zákazu zeměpisného blokování a dalších forem diskriminace
<u>Státní zemědělská a potravinářská inspekce</u>	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti nekalých obchodních praktik na úseku zemědělských, potravinářských a tabákových výrobků
<u>Krajské hygienické stanice</u>	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti nekalých obchodních praktik, pokud jde o prodej výrobků a poskytování služeb, které jsou upraveny zákonem o ochraně veřejného zdraví
<u>Státní veterinární správa</u>	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, o ochraně spotřebitele, v oblasti nekalých obchodních praktik, na úseku veterinární péče
<u>Obecní živnostenské úřady</u>	10. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 1)	Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), v oblasti

		povinností provozovatelů cestovní kanceláře nebo cestovní agentury
	18. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 1)	Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, v oblasti povinností provozovatelů cestovní kanceláře nebo cestovní agentury
	19. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 1)	Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, v oblasti práv cestujících v autobusové a autokarové dopravě
	25. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. L 326, 11.12.2015, s. 1)	Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v oblasti úpravy zájezdu.
		Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, v oblasti zájezdů a spojených cestovních služeb
<u>Krajské živnostenské úřady</u>	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou
		Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou, není-li k doзору věcně příslušný jiný správní úřad
	11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21): článek 1, čl. 2 písm. c) a články 4 až 8	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti srovnávací reklamy, není-li k doзору věcně příslušný jiný správní úřad.
<u>Český úřad pro zkoušení zbraní a střeliva</u>	2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti informování o ceně prodávaných výrobků nebo poskytovaných služeb, na úseku střelných zbraní a střeliva

		Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách v oblasti označování zboží cenami
	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti nekalých obchodních praktik, na úseku střelných zbraní a střeliva
<u>Česká národní banka</u>	2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti informování o ceně prodávaných výrobků nebo poskytovaných služeb, u osob podléhajících jejímu dohledu podle zákona upravujícího postavení a působnost České národní banky při výkonu činnosti, kterou tyto osoby vykonávají na základě povolení, licence nebo registrace České národní banky
		Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách v oblasti označování zboží cenami
	7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnice 97/7/ES a 98/27/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16)	Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v oblasti závazků ze smluv uzavíraných se spotřebitelem v oblasti finančních služeb
		Zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, v oblasti vymezení působnosti nad dodržováním povinností stanovených občanským zákoníkem pro uzavírání smluv o finančních službách uzavíraných na dálku
	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti nekalých obchodních praktik, u osob podléhajících jejímu dohledu podle zákona upravujícího postavení a působnost České národní banky při výkonu činnosti, kterou tyto osoby vykonávají na základě povolení, licence nebo registrace České národní banky
	14. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o	Zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru

	spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66)	
	21. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63): článek 13	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti informování spotřebitele o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, u osob podléhajících jejímu dohledu podle zákona upravujícího postavení a působnost České národní banky při výkonu činnosti, kterou tyto osoby vykonávají na základě povolení, licence nebo registrace České národní banky
	23. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34): články 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, kapitola 10 a přílohy I a II	Zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru
	24. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214): články 3 až 18 a čl. 20 odst. 2	Zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, v oblasti poskytování platebních služeb
<u>Státní ústav pro kontrolu léčiv</u>	5. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67): články 86 až 100	Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti reklamy na humánní léčivé přípravky, na lidské tkáně a buňky a sponzorování v této oblasti, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání
	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti nekalých obchodních praktik, na úseku léčiv

	vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou, na humánní léčivé přípravky, na lidské tkáně a buňky a sponzorování v této oblasti, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání
	11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21): článek 1, čl. 2 písm. c) a články 4 až 8, a to v rozsahu jeho provedení do vnitrostátního právního předpisu v oblasti srovnávací reklamy	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti srovnávací reklamy na humánní léčivé přípravky, na lidské tkáně a buňky a sponzorování v této oblasti, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání
<u>Energetický regulační úřad</u>	2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, na úseku podnikání v energetických odvětvích Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, v oblasti označování zboží cenami
	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti nekalých obchodních praktik, na úseku podnikání v energetických odvětvích
	12. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36): článek 20	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti diskriminace, na úseku podnikání v energetických odvětvích. Zákon č. 222/2009 Sb., o volném pohybu služeb, v oblasti zákazu diskriminace příjemců služeb.
	21. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti informování

	řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63): článek 13	spotřebitele o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, na úseku podnikání v energetických odvětvích
	27. Nařízení (EU) 2018/302 Evropského parlamentu a Rady ze dne 28. února 2018 o řešení neoprávněného zeměpisného blokování a dalších forem diskriminace založených na státní příslušnosti, místě bydliště či místě usazení zákazníků v rámci vnitřního trhu a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti neoprávněného zeměpisného blokování a dalších forem diskriminace, na úseku podnikání v energetických odvětvích
<u>Český telekomunikační úřad</u>	2. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, na úseku služeb elektronických komunikací a poštovních služeb Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, v oblasti označování zboží cenami
	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti nekalých obchodních praktik, na úseku služeb elektronických komunikací a poštovních služeb
	20. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti informačních povinností při prodeji výrobků nebo poskytování služeb elektronickými prostředky prostřednictvím internetových stránek, v oblasti poplatků účtovaných v souvislosti s použitým způsobem placení, v oblasti použití telefonního čísla s vyšší než běžnou cenou na úseku služeb elektronických komunikací a poštovních služeb.
	21. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63): článek 13	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti informování spotřebitele o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, na úseku služeb elektronických komunikací a poštovních služeb

<u>Úřad pro ochranu osobních údajů</u>	4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1)	Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, v oblasti poskytování služeb informační společnosti a šíření obchodního sdělení.
	6. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37): článek 13	Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů, v oblasti nevyžádaných sdělení
		Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, v oblasti poskytování služeb informační společnosti a šíření obchodního sdělení.
9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, pro nevyžádanou reklamu šířenou elektronickými prostředky, je-li způsob šíření nekalou obchodní praktikou	
	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti nevyžádané reklamy šířené elektronickými prostředky, je-li způsob šíření nekalou obchodní praktikou	
<u>Celní úřady</u>	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti nekalých obchodních praktik, na úseku provozování hazardních her
		Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou, na úseku provozování hazardních her, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání

	11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21): článek 1, čl. 2 písm. c) a články 4 až 8	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti srovnávací reklamy, propagace nebo podpory zakázaných hazardních her a sponzorování v této oblasti, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání
<u>Rada pro rozhlasové a televizní vysílání</u>	5. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67): články 86 až 100	Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, v oblasti týkající se humánních léčivých přípravků
		Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, v oblasti týkající se humánních léčivých přípravků
		Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti reklamy na humánní léčivé přípravky šířené v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání
	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou
		Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou, šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání

	11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21): článek 1, čl. 2 písm. c) a články 4 až 8	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti srovnávací reklamy šířené v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání.
	17. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1): články 9, 10, 11 a články 19 až 26	Zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů, v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání. Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, v oblasti rozhlasového a televizního vysílání.
<u>Ministerstvo zdravotnictví</u>	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti srovnávací reklamy na zdravotní služby a sponzorování v této oblasti, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání
	11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21): článek 1, čl. 2 písm. c) a články 4 až 8	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou, na zdravotní služby, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání

<u>Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv</u>	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou
		Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, pro oblast srovnávací reklamy na veterinární léčivé přípravky, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání
	11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21): článek 1, čl. 2 písm. c) a články 4 až 8	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou, na veterinární léčivé přípravky, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání.
<u>Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský</u>	9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22)	Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou
		Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, pro oblast srovnávací reklamy na přípravky na ochranu rostlin a pomocné prostředky, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání

	11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21): článek 1, čl. 2 písm. c) a články 4 až 8	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, v oblasti reklamy, která je nekalou obchodní praktikou, na přípravky na ochranu rostlin a pomocné prostředky, nejde-li o reklamu šířenou v rozhlasovém a televizním vysílání a v audiovizuálních mediálních službách na vyžádání
<u>Drážní úřad</u>	13. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 14)	Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, v oblasti práv a povinností cestujících v železniční přepravě
<u>Úřad pro civilní letectví</u>	8. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1)	Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), v oblasti náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů
	10. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 1)	Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), v oblasti práv osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace
<u>Státní plavební správa</u>	18. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 1)	Zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, v oblasti práv cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách
<u>Dopravní úřady</u>	19. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 1)	Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, v oblasti práv cestujících v autobusové a autokarové dopravě
<u>Ministerstvo financí</u>	24. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním	Zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, v oblasti poskytování platebních služeb

	účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214): články 3 až 18 a čl. 20 odst. 2	
<u>Ministerstvo pro místní rozvoj</u>	25. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. L 326, 11.12.2015, s. 1)	Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu, v oblasti zájezdů a spojených cestovních služeb

„
”

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o bankách

Čl. II

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 83/1995 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 61/1996 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 16/1998 Sb., zákona č. 127/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 319/2001 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 439/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 159/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 443/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 37/2007 Sb., zákona č. 120/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 216/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 433/2008 Sb., zákona č. 215/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 230/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 287/2009 Sb., zákona č. 156/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 41/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 263/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 254/2012 Sb., zákona č. 396/2012 Sb., zákona č. 227/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 135/2014 Sb., zákona č. 219/2015 Sb., zákona č. 220/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 301/2016 Sb., zákona č. 302/2016 Sb., zákona č. 368/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 371/2017 Sb. a zákona č. .../2019 Sb., se mění takto:

1. V § 5a odst. 4 se číslo „8“ nahrazuje číslem „9“.
2. V § 5a odst. 6 písm. d) se číslo „6“ nahrazuje číslem „7“.
3. V § 36e odst. 5 písm. c) se text „3, 4 a 6“ nahrazuje textem „3 až 5 a 7“.
4. V § 36g odst. 1 písm. l) se text „3, 4 a 6“ nahrazuje textem „3 až 5 a 7“.

5. V § 36h odst. 3 písm. l) se text „3, 4 a 6“ nahrazuje textem „3 až 5 a 7“.

6. V § 38 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 35 zní:

„(5) Banka je povinna i bez souhlasu klienta poskytnout příslušnému orgánu podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele³⁵⁾ na písemné vyžádání a za podmínek stanovených zákonem upravujícím ochranu spotřebitele³⁵⁾ číslo nebo jiný jedinečný identifikátor účtu, který vedla nebo vede, identifikační údaje o svém klientovi, který byl nebo je majitelem tohoto účtu a údaje o zmocněnci, který byl nebo je oprávněn nakládat s peněžními prostředky na tomto účtu.

CELEX 32017R2394

³⁵⁾ Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní odstavce 5 až 11 se označují jako odstavce 6 až 12.

7. V § 38 odst. 9 větě třetí se číslo „7“ nahrazuje číslem „6“.

8. V § 38 odst. 10 se text „2 až 8“ nahrazuje textem „2 až 9“ a text „1 až 8 a 11“ se nahrazuje textem „1 až 9 a 12“.

9. V § 39 odst. 1 větě druhé se text „2, 3, 4 a 6“ nahrazuje textem „2 až 5 a 7“.

10. V § 41b se text „2 až 4 a 6“ nahrazuje textem „2 až 5 a 7“ a text „§ 38 odst. 5“ se nahrazuje textem „§ 38 odst. 6“.

11. V § 41f odst. 9 se text „2 až 4 a 6“ nahrazuje textem „2 až 5 a 7“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o České obchodní inspekci

Čl. III

Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění zákona č. 240/1992 Sb., zákona č. 22/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 189/1990 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 321/2001 Sb., zákona č. 205/2002 Sb., zákona č. 439/2003 Sb., zákona č. 226/2003 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 490/2009 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 219/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 378/2015 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 452/2016 Sb., zákona č. 65/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 264/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 2 se odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 1i a 11 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

2. § 7c se včetně poznámek pod čarou č. 3n a 3o zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o živnostenském podnikání

Čl. IV

V zákoně č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000 Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 224/2003 Sb., zákona č. 228/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 354/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 38/2004 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 499/2004 Sb., zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 695/2004 Sb., zákona č. 58/2005 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 358/2005 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 191/2006 Sb., zákona č. 212/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 315/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 292/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 351/2011 Sb., zákona č. 355/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 199/2012 Sb., zákona č. 201/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 234/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákona č. 309/2013 Sb., zákona č. 127/2014 Sb., zákona č. 140/2014 Sb.,

zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 206/2015 Sb., zákona č. 267/2015 Sb., zákona č. 88/2016 Sb., zákona č. 91/2016 Sb., zákona č. 126/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 229/2016 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 304/2016 Sb., zákona č. 64/2017 Sb., zákona č. 65/2017 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 193/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb., zákona č. 261/2017 Sb., zákona č. 289/2017 Sb., zákona č. 111/2018 Sb., zákona č. 171/2018 Sb. a zákona č. 176/2019 Sb., se § 59 včetně poznámek pod čarou č. 40a a 40b zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o regulaci reklamy

Čl. V

V § 7c zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 25/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 36/2008 Sb. a zákona č. 245/2011 Sb., odstavec 1 zní:

„(1) Orgán dozoru může nařídit odstranění nebo ukončení reklamy, která je v rozporu se zákonem, a určit k tomu přiměřenou lhůtu. Může též zakázat nepřípustnou srovnávací reklamu nebo reklamu, která je nekalou obchodní praktikou. Orgán dozoru je oprávněn pozastavit zahájení šíření nepovolené srovnávací reklamy nebo reklamy, která je nekalou obchodní praktikou⁵⁾. Pro takový postup se nevyžaduje vznik skutečné ztráty či jiné újmy způsobené takovou reklamou, ani zavinění zadavatele reklamy; tento postup však nezakládá oprávnění k zavedení systému předběžné kontroly návrhů reklamy před jejím šířením.“

CELEX 32001L0083

CELEX 32005L0029

CELEX 32006L0114

CELEX 32003L0033

Poznámka pod čarou č. 33a se zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o spořitelních a úvěrních družstvech

Čl. VI

Zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 100/2000 Sb., zákona č. 406/2001 Sb., zákona č. 212/2002 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 280/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 120/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 230/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 156/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 409/2010 Sb., zákona č. 41/2011 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 254/2012 Sb., zákona č. 227/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č.

135/2014 Sb., zákona č. 333/2014 Sb., zákona č. 219/2015 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 258/2016 Sb., zákona č. 301/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 204/2017 Sb. a zákona č. 371/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 25b se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 48 zní:

„(5) Družstevní záložna je povinna i bez souhlasu člena poskytnout příslušnému orgánu podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele⁴⁸⁾ na písemné vyžádání a za podmínek stanovených zákonem upravujícím ochranu spotřebitele⁴⁸⁾ číslo nebo jiný jedinečný identifikátor účtu, který vedla nebo vede, identifikační údaje o svém členovi, který byl nebo je majitelem tohoto účtu, a údaje o zmocněnci, který byl nebo je oprávněn nakládat s peněžními prostředky na tomto účtu.

CELEX 32017R2394

⁴⁸⁾ Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.“

Dosavadní odstavce 5 až 9 se označují jako odstavce 6 až 10.

2. V § 25c odst. 1 se číslo „6“ nahrazuje číslem „7“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o některých službách informační společnosti

Čl. VII

V § 10 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), ve znění zákona č. 160/2007 Sb. a zákona č. 468/2011 Sb., se odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 6a zrušuje.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o České národní bance

Čl. VIII

V § 44a zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 41/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 227/2013 Sb. a zákona č. 258/2016 Sb., se odstavce 2 a 3 včetně poznámek pod čarou č. 9h a 9i zrušují.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 2 a 3.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen

Čl. IX

V zákoně č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění zákona č. 160/2007 Sb., se § 5b včetně poznámek pod čarou č. 4 až 7 zrušuje.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o ověřování střelných zbraní a střeliva

Čl. X

V § 17 odst. 3 zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní a střeliva, ve znění zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 170/2013 Sb., zákona č. 250/2014 Sb. zákona č. 206/2015 Sb., se písmeno h) včetně poznámky pod čarou č. 19d zrušuje.

Dosavadní písmena i) a j) se označují jako písmena h) a i).

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o ochraně veřejného zdraví

Čl. XI

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 13/2002 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 356/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 326/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 125/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 59/2006 Sb., zákona č. 74/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 222/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 378/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 151/2011 Sb., zákona č. 298/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 466/2011 Sb., zákona č. 115/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 223/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 247/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 252/2014 Sb., zákona č. 82/2015 Sb., zákona č. 267/2015 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 250/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 193/2017, zákona č. 202/2017 Sb. a zákona č. 225/2017 Sb., se mění takto:

3. V § 82 odst. 2 se písmeno x) včetně poznámky pod čarou č. 66 zrušuje.

Dosavadní písmeno y) se označuje jako písmeno x).

4. V § 84 odst. 1 se na konci písmene x) čárka nahrazuje tečkou a písmeno y) se včetně poznámek pod čarou č. 69 a 70 zrušuje.

5. V § 92n odst. 1 se písmeno e) zrušuje.

Dosavadní písmena f) až k) se označují jako písmena e) až j).

6. V § 92n odst. 3 písm. a) se text „e), g), h), i) nebo j)“ nahrazuje textem „f), g), h) nebo i)“,“.

7. V § 92n odst. 3 písm. b) se text „f)“,“ nahrazuje textem „e)“,“.

8. V § 92n odst. 3 písm. c) se text „k)“ nahrazuje textem „j)“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o veterinární péči

Čl. XII

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 154/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 76/2002 Sb., zákona č. 120/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 298/2009 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 359/2012 Sb., zákona č. 279/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb., zákona č. 139/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 264/2014 Sb., zákona č. 126/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb. a zákona č. 302/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 48 odst. 1 písmeno p) zní:

„p) plní úkoly vyplývající pro ni z předpisů Evropské unie²⁾, včetně výkonu dozoru nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů, vydává povolení k přijetí vedlejších živočišných produktů náležejících mezi materiály 1. nebo 2. kategorie a zpracovaných produktů pocházejících z těchto materiálů, které jsou odesílány z jiných členských států do České republiky jako státu určení,“.

CELEX 32006L0088

2. Poznámky pod čarou č. 25d až 25f se zrušují.

3. V § 49 odst. 1 písmeno v) zní:

„v) plní úkoly vyplývající pro ni z předpisů Evropské unie²⁾, včetně výkonu dozoru nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů,“.

CELEX 32006L0088

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Čl. XIII

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 348/2005 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 196/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 302/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 275/2012 Sb., zákona č. 406/2012 Sb., zákona č. 496/2012 Sb., zákona č. 181/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 79/2015 Sb., zákona č. 139/2016 Sb., zákona č. 180/2016 Sb., zákona č. 14/2017 Sb. a zákona č. 183/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 5 se písmeno t) včetně poznámky pod čarou č. 5a zrušuje.

Dosavadní písmena u) až za) se označují jako písmena t) až z).

2. V § 32 odst. 6 se text „§ 5 písm. t) až w)“ nahrazuje textem „§ 5 písm. t) až v)“.

3. § 59a se včetně poznámek pod čarou č. 12 a 13 zrušuje.

4. V § 66 větě druhé se čárka za slovem „pokutě“ nahrazuje slovem „a“ a slova „a rozhodnutí o zákazu činnosti, která porušuje nebo může porušit společný zájem spotřebitelů^{5a)}“ se zrušují.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci

Čl. XIV

V § 3 odst. 3 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 94/2004 Sb., zákona č. 316/2004 Sb., zákona č. 321/2004 Sb., zákona č. 120/2008 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákona č. 138/2014 Sb., zákona č. 180/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 26/2017 Sb., zákona č. 65/2017 Sb. a zákona č. 302/2017 Sb., se písmeno dd) včetně poznámky pod čarou č. 14i zrušuje.

Dosavadní písmeno ee) se označuje jako písmeno dd).

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání

Čl. XV

Zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání), ve znění zákona č. 302/2011 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 180/2016 Sb. a zákona č. 183/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 2 se písmeno d) včetně poznámky pod čarou č. 5 zrušuje.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena d) a e).

2. V § 6 odst. 7 se text „§ 4 odst. 2 písm. d) až f)“ nahrazuje textem „§ 4 odst. 2 písm. d) a e)“.
3. § 14 se včetně poznámek pod čarou č. 12 a 13 zrušuje.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

ÚČINNOST

Čl. XVI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 17. ledna 2020.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I) Obecná část

a) Zhodnocení platného právního stavu

Platný právní stav

Přeshraniční spolupráci vnitrostátních orgánů příslušných k vymáhání dodržování právních předpisů v oblasti ochrany spotřebitele upravilo na úrovni Evropské unie nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“) účinné ode dne 29. prosince 2005, resp. u vybraných ustanovení od 29. prosince 2006. Cílem tohoto nařízení bylo stanovit harmonizovaná pravidla a postupy pro usnadnění přeshraniční spolupráce mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu spotřebitelů, a to jak při odhalování a vyšetřování případů porušení zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů uvnitř Společenství (dnes Evropské unie), tak i při dosahování ukončení nebo zákazu těchto porušení. Tím byla posílena i ochrana hospodářské soutěže a poctivých podnikatelů, kteří zákony na ochranu spotřebitelů dodržují. Článek 21a uvedeného nařízení pak stanovil přezkum jeho účinnosti. Na základě tohoto přezkumu došla Evropská komise k závěru, že stávající nařízení k účinnému řešení výzev v oblasti vymáhání dodržování právních předpisů na jednotném trhu (včetně výzev digitálního trhu) nedostačuje a je proto třeba ve zvýšené míře pravidla spolupráce harmonizovat tak, aby bylo dosaženo účinné a efektivní spolupráce vnitrostátních dozorových orgánů při vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu spotřebitelů. Výsledky uvedeného přezkumu byly shrnuty ve Sdělení Komise ze dne 6. května 2015 nazvané „Strategie pro jednotný digitální trh v Evropě“, které jako jednu z priorit stanovilo posílení důvěry spotřebitelů prostřednictvím rychlejšího, aktivnějšího a důslednějšího vymáhání dodržování pravidel na ochranu spotřebitelů.

Bylo přijato nové nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/2394 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2018/302 (dále též „nařízení (EU) 2017/2394“), které přináší zejména zvýšenou míru harmonizace, včetně pravidel pro účinnou a efektivní spolupráci při vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů mezi příslušnými dozorovými orgány. Toto nařízení je třeba adaptovat do právního řádu České republiky, a to tak, aby bylo v celém rozsahu aplikovatelné ode dne 17. ledna 2020, kdy nové nařízení nabývá účinnosti.

Český právní řád byl na předchozí nařízení č. 2006/2004 adaptován změnou několika zákonů, které jsou buď kompetenčními zákony některých dozorových orgánů, nebo zákony transponujícími příslušné evropské předpisy uvedené v příloze tohoto nařízení. Jedná se konkrétně o zákon č. 64/1996 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 455/1991 Sb., o

živnostenském podnikání (živnostenský zákon), zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), zákon č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, zákon č. 258/2002 Sb., o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 166/1999 Sb., veterinární zákon, zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, zákon č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní a střeliva, zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání. Cílem této adaptace bylo stanovit dozorové orgány příslušné k vymáhání práva v dané oblasti ochrany spotřebitele, neboť podle článku 79 odst. 1 Ústavy České republiky lze působnost správních orgánů stanovit pouze zákonem. Dále tato adaptace spočívala v zakotvení oprávnění příslušných dozorových orgánů rozhodnutím zakázat protiprávní jednání, kterého se kontrolovaná osoba dopustila na území Evropských společenství (dnes Evropské unie); pro případ porušení takového zákazu byly zakotveny skutkové podstaty správního deliktu (přestupku) a sankce.

Rovněž je třeba poukázat na to, že na základě ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, může příslušný dozorový orgán postihnout přestupek spáchaný v cizině, jestliže se jej dopustila osoba, která je státním občanem České republiky nebo osobou bez státní příslušnosti, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt, anebo právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, která má na území České republiky své sídlo nebo zde alespoň vykonává svoji činnost anebo zde má svůj nemovitý majetek, jestliže pachatel svým jednáním porušil povinnost, kterou má podle právního řádu České republiky i mimo území České republiky. Tato kompetence je pak pro jednotlivé orgány dozoru konkretizována v příslušných resortních předpisech.

Dozorové orgány postupují také podle správního a kontrolního řádu. Kromě toho využívají pravomoci, které byly některým z nich stanoveny výše zmíněnými zákony, jimiž byl právní řád adaptován na nařízení č. 2006/2004. V případech, kdy porušení práva na ochranu spotřebitele není podle vnitrostátního práva přestupkem (jedná se zejména o část spotřebitelského práva, které je upraveno v občanském zákoníku), postupují dozorové orgány pouze podle těchto příslušných zákonů.

b) Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu rovnosti mužů a žen

Důvodem pro zpracování předloženého návrhu zákona je zajištění adaptace národního práva na nově přijaté nařízení EU v oblasti přeshraniční spolupráce dozorových orgánů příslušných k vymáhání dodržování zákonů na ochranu spotřebitelů. Návrh vymezuje ústřední styčný úřad, orgány příslušné pro vymáhání konkrétních právních předpisů EU uvedených v příloze nařízení (EU) 2017/2394 a dozorové pravomoci ve vztahu k vymáhání povinností stanovených v adaptovaném nařízení, které nejsou v našem právním řádu zakotveny, nebo pravomoci, které nemohou být dosud využívány vzhledem k tomu, že porušení povinnosti není přestupkem. Kromě toho stanoví proces udělování oprávnění spotřebitelským organizacím poskytovat orgánům příslušným pro vymáhání

dodržování právních předpisů Evropské unie na ochranu zájmů spotřebitelů jmenovaným členskými státy Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru a Evropské komisi externí varování týkající se podezření na protiprávní jednání uvnitř Unie a případně též související informace. Stejně oprávnění bude mít ze zákona též Evropské spotřebitelské centrum Česká republika.

V procesu přípravy navrhované právní úpravy zvažoval předkladatel různé cesty, kterými je možno uvedený cíl zajistit. Zvažována byla jednak (i) cesta novelizace zákona o ochraně spotřebitele a příslušných předpisů, do kterých byla zakotvena stávající právní úprava přeshraniční spolupráce dozorových orgánů v oblasti ochrany spotřebitele, dále (ii) cesta nového zákona, který by problematiku přeshraničního vymáhání upravoval mimo zákon o ochraně spotřebitele, spolu s novelami výše zmíněných předpisů, do kterých byla zakotvena stávající právní úprava přeshraniční spolupráce dozorových orgánů v oblasti ochrany spotřebitelů, a konečně také (iii) cesta zachovávající stávající koncepci, kdy by byla adaptační úprava obsažena v předpisech, jimiž jsou provedeny předpisy obsažené v příloze nařízení (EU) 2017/2394, případně v kompetenčních zákonech jednotlivých dozorových orgánů. Na základě konzultací s dotčenými resorty, dozorovými orgány, jakož i s odborníky z oblasti právní teorie, byla zvolena varianta (i), tj. cesta jednoho souboru pravidel obsažených v zákoně o ochraně spotřebitele, která budou použitelná pro přeshraniční dozor všemi příslušnými dozorovými orgány, a to s přihlédnutím k zajištění přehlednosti a srozumitelnosti, jakož i posílení právní jistoty těch, kdo musí dodržovat povinnosti vyplývající z práva na ochranu spotřebitele, i příslušných dozorových orgánů.

Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu rovnosti mužů a žen

Předkládaný návrh zákona nepředpokládá jakýkoli dopad ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen ve smyslu zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů. Návrh zákona je z hlediska rovnosti mužů a žen indiferentní.

e) Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Navrhovaná úprava je nezbytná k zajištění řádné adaptace českého právního řádu na nařízení (EU) č. 2017/2394 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004. Tato povinnost vyplývá ze Smlouvy o fungování Evropské unie. Navrhovaný zákon má charakter adaptační úpravy a upravuje činnosti, které uvedené nařízení ponechává v zodpovědnosti členských států.

S ohledem na to, co bylo již výše uvedeno, na základě přezkumu účinnosti stávající právní úpravy, dospěla Evropská komise k závěru, že je třeba posílit důvěru spotřebitelů prostřednictvím rychlejšího, aktivnějšího a důslednějšího vymáhání dodržování pravidel na ochranu spotřebitelů, zvýšit míru harmonizace právní úpravy v dané oblasti a vytvořit podmínky pro účinnou a efektivní spolupráci při vymáhání dodržování právních předpisů mezi příslušnými dozorovými orgány. Již předchozí nařízení (ES) č. 2006/2004 vytvořilo síť příslušných dozorových orgánů nad trhem v rámci

Evropské unie, díky níž je možné postihovat protiprávní jednání podnikatelů vůči spotřebitelům z jiných zemí Evropské unie, avšak na základě aplikační praxe se ukázalo, že jejich spolupráci je třeba lépe koordinovat.

Účinná a efektivně koordinovaná spolupráce příslušných orgánů členských států by měla zajistit rychlou a odpovídající reakci na zjištěné porušování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů napříč všemi členskými státy Evropské unie, bez ohledu na to, ve kterém členském státě má pachatel přestupku sídlo (případně bydliště) nebo je usazen. Tato spolupráce nabývá na významu především s rozvojem elektronického obchodu a digitálních technologií, kdy se stírá hranice mezi státy a nutí příslušné orgány reagovat na nové obchodní praktiky nepoctivých podnikatelů, kteří hledají mezery jak ve stávající právní úpravě, tak i v činnosti dozorových orgánů. Za účelem zefektivnění zjišťování nepoctivých praktik na spotřebitelském trhu, navrhuje se do procesu spolupráce zapojit též nestátní organizace založené za účelem ochrany spotřebitelů, jakož i Evropské spotřebitelské centrum Česká republika (poskytování externích varování týkajících se protiprávního jednání a souvisejících informací).

K přípravě předloženého návrhu zákona byla ustavena meziresortní pracovní skupina, v níž byly konzultovány možné varianty adaptace nařízení (EU) č. 2017/2394, specifika vyplývající z jednotlivých segmentů trhu, jakož i z resortní právní úpravy. Na základě uvedených konzultací byla jako nejlepší varianta zvolena cesta zakotvení obecné právní úpravy do zákona o ochraně spotřebitele.

d) Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Předkládaný návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

Navrhovaná úprava je v souladu

- s článkem 2 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava“), podle něhož lze státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon,
- s článkem 41 odst. 2 Ústavy, podle kterého má vláda právo zákonodárné iniciativy, a také v souladu s § 24 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který mimo jiné uvádí, že ministerstva připravují návrhy zákonů a jiných právních předpisů týkajících se věcí, které patří do jejich působnosti, jakož i návrhy, jejichž přípravu jim uložila vláda,
- s článkem 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož lze působnost správních orgánů stanovit pouze zákonem.

Navrhovaná právní úprava je rovněž v souladu s Listinou základních práv a svobod, vyhlášenou usnesením předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., jako součást ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina“), a to jmenovitě s následujícími ustanoveními:

- ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny, podle kterého lze státní moc uplatňovat jen v případech a mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví

- ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny, podle kterého mohou být ukládány povinnosti toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování lidských práv a svobod,
- ustanovení čl. 2 odst. 3 Listiny, podle kterého každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nemůže být nucen činit, co zákon neukládá,
- ustanovení čl. 26 odst. 1 a 2 Listiny, podle kterého má každý právo na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost a zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností.

Navrhovaná právní úprava tedy splňuje ústavní požadavek stanovení povinnosti na úrovni zákona a vyhovuje též zásadám pro stanovení mezi základních práv a svobod podle čl. 4 Listiny. Návrh zákona rovněž respektuje zásadu „nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege“ podle čl. 30 Listiny.

Respektuje též obecné zásady ústavního pořádku České republiky a není v rozporu s nálezy Ústavního soudu.

e) Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaný zákon je v souladu s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Návrh zákona adaptuje český právní řád na nařízení (EU) 2017/2394.

f) Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je plně v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, včetně Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie, a dále s obecně uznávanými zásadami mezinárodního práva.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s Úmluvou o ochraně lidských práv a svobod, zejména se zásadou práva na spravedlivý proces (článek 6 Úmluvy), uložení trestu jen na základě zákona (článek 7 Úmluvy) a práva nebýt souzen nebo potrestán dvakrát (článek 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě) a dále s judikaturou s tím související.

g) Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Navrhovaná právní úprava nebude mít v nejbližším období dopady na státní rozpočet. Do budoucna však nelze vyloučit, že s rozvojem nakupování po internetu nedojde k nárůstu

protiprávního jednání v přeshraničních vztazích, které by následně vyžadovalo posílení příslušných dozorových orgánů postupujících podle tohoto zákona, resp. nařízení (EU) 2017/2394. Obdobně platí i pro ty oblasti, které se dostávají do působnosti nařízení nově oproti původnímu nařízení 2006/2004 a kde příslušné orgány dosud nevykonávaly dozor, kdy je třeba zajistit jeho výkon při přeshraničním porušení práva. Jedná se zejména o oblast spojenou s kontrolou nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1128 ze dne 14. června 2017 o přeshraniční přenositelnosti on-line služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu.

Navrhovaná právní úprava nebude mít dopad na ostatní veřejné rozpočty.

Navrhovaná právní úprava přispěje ke kultivaci podnikatelského prostředí v České republice tím, že povede ke snížení četnosti porušování práv spotřebitelů ze zemí Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru ze strany nepoctivých podnikatelů, kteří se dříve spoléhali na to, že v přeshraničních protiprávních aktivitách jsou obtížněji postižitelní a požívali tak – oproti poctivým podnikatelům – konkurenční výhodu.

Zároveň navrhovaná právní úprava nebude mít v principu finanční ani jiný dopad na podnikatelské prostředí, neboť nezavádí pro podnikatele žádné nové povinnosti.

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné sociální dopady.

Pokud se týče dopadů na specifické skupiny obyvatel, lze uvést, že předkládaná právní úprava bude mít jednoznačně pozitivní dopad na spotřebitele, neboť snížení výskytu protiprávní činnosti na základě spolupráce dozorových orgánů na vnitřním trhu EU povede k větší míře ochrany spotřebitelů a tím i k nárůstu důvěry ve společný vnitřní trh.

Navrhovaná právní úprava nebude mít z povahy věci žádné dopady na životní prostředí.

h) Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ochranou soukromí a osobních údajů. Je zajištěna jejich standardní ochrana v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). Příslušné orgány, koordinující orgány i ústřední styčný úřad mají zavedený systém ochrany osobních údajů podle citovaného nařízení.

Ochrana soukromí ani osobních údajů není narušena ani zakotvením nových pravomocí příslušných orgánů obsažených v § 24g až 24i, neboť při jejich aplikaci platí, mj. na základě čl. 10 odst. 2 nařízení (EU) 2017/2394, že provádění a výkon pravomocí při uplatňování tohoto nařízení musí být přiměřené a v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, včetně platných procesních záruk a zásad podle Listiny základních práv Evropské unie. Vyšetřovací a donucovací opatření musí být přiměřená povaze protiprávního jednání porušujícího právní předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, a celkové skutečné nebo potencionální újme jím způsobené.

Kromě uvedeného platí na základě čl. 33 nařízení (EU) 2017/2394, že informace shromážděné příslušnými orgány a Komisí nebo sdělené příslušným orgánům a Komisi při uplatňování nařízení lze použít pouze k zajištění souladu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů, nakládá se s nimi jako s důvěrnými a používají se nebo sdělují pouze s náležitým ohledem na obchodní zájmy dotčené osoby, včetně obchodního tajemství a duševního vlastnictví.

Předložený návrh zákona předpokládá rozšíření stávajících pravomocí kontrolních orgánů působících v oblasti ochrany spotřebitele, a to v návaznosti na adaptované nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/2394. Uvedené nařízení (mimo jiné) požaduje, aby příslušné kontrolní orgány v zájmu zajištění účinné ochrany spotřebitelů (a tím i poctivých podnikatelů) byly vybaveny příslušnými pravomocemi, zejména aby měly přístup ke všem relevantním dokumentům, údajům a informacím, které se týkají předmětu vyšetřování nebo koordinovaného vyšetřování spotřebitelských trhů, aby mohly určit, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání porušujícímu právní předpisy na ochranu zájmů spotřebitelů, zejména pak aby mohly určit totožnost odpovědného obchodníka, bez ohledu na to, kdo má k dispozici příslušné dokumenty, údaje či informace, a bez ohledu na jejich formu nebo formát, na médium, na kterém jsou uloženy, nebo na místo, kde jsou uloženy. Příslušné orgány by proto měly mít možnost přímo žádat, aby třetí strany v digitálním hodnotovém řetězci poskytly veškeré relevantní důkazy, údaje a informace v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES a v souladu s právními předpisy o ochraně osobních údajů (viz bod 9 recitálu k adaptovanému nařízení).

Příslušné orgány by měly mít možnost požádat jakýkoli orgán veřejné moci nebo jiný subjekt v rámci svého členského státu nebo jakoukoli fyzickou osobu nebo právnickou osobu, včetně například poskytovatelů platebních služeb, poskytovatelů internetových služeb, provozovatelů telekomunikací, registrů a registrátorů domén a poskytovatelů hostingových služeb, o poskytnutí veškerých relevantních informací za účelem zjištění, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání, na něž se vztahuje toto nařízení (viz bod 10 recitálu k adaptovanému nařízení).

Uvedené požadavky jsou pak zakotveny v článku 9 odst. 3 písmena a) a b) nařízení (EU) č. 2017/2394. Vycházejí ze stávající aplikační praxe, kdy (zejména v elektronickém obchodě) nepoctiví podnikatelé zneužívají tuto formu prodeje a skrývají svoji identitu, aby se vyhnuli zakazu prodeje či sankcím. Nelze-li identitu podnikatele porušujícího předpisy na ochranu zájmů spotřebitelů zjistit, lze (nově) využít k jejímu zjištění informaci o majiteli účtu, na který jsou poukazovány platby. Na základě této identifikace může pak kontrolní orgán požadovat poskytnutí údajů a dokumentů vztahujících se k předmětu kontroly (§ 8 písm. c) kontrolního řádu).

Předkládaný návrh zákona počítá se zpracováváním osobních údajů, avšak toto zpracování probíhá již v současnosti, a to v souladu se zásadami stanovenými v článku 5 nařízení (EU) 2016/679 a ze zákonného důvodu, konkrétně z důvodu plnění právní povinnosti, která se na příslušný kontrolní orgán jako na správce údajů vztahuje (článek 6 nařízení (EU) 2016/679).

Kontrolní orgány mají ustanoveny pověřence pro ochranu osobních údajů, kteří zajišťují úkoly stanovené v článku 39 nařízení a spolupracují s dozorovým orgánem. Dotčené dozorové orgány mají vypracované vnitřní mechanismy kontroly, ochrany utajovaných informací a zvláštních skutečností, jejich evidenci, ukládání, skartaci a manipulaci a zásady pro práci s nimi. Navrhovaná

právní úprava je tedy v souladu s ochranou soukromí a osobních údajů a je zajištěna jejich standardní ochrana v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679.

Zpracování osobních údajů bude probíhat způsobem, který zaručí náležitou bezpečnost a důvěrnost těchto údajů. Neoprávněný přístup k osobním údajům bude vyloučen. Kontrolní orgány využijí již technické a programové prostředky, kterými již v současné době disponují. Veškeré informace, týkající se zpracování osobních údajů, mají dotčené kontrolní orgány uvedeny na svých webových stránkách. Subjekty údajů tak budou informovány o totožnosti správce nebo účelu zpracování osobních údajů.

Při zvažování nezbytnosti a přiměřenosti dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů zvažoval předkladatel právo fyzických osob na ochranu v souvislosti se zpracováním osobních údajů, které je právem základním (článek 10 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod) na straně jedné a přiměřené ochraně fyzických osob – spotřebitelů před nekalými obchodními praktikami nepoctivých podnikatelů na straně druhé. Právo na ochranu osobních údajů není právem absolutním a musí být proto posuzováno v souladu se zásadou proporcionality v kontextu s dalšími základními právy. Ostatně toto vážení bylo provedeno již na úrovni Evropského parlamentu a Rady.

i) Zhodnocení korupčních rizik

Při zpracování předkládaného návrhu zákona zohlednil předkladatel kritérium omezení korupčních příležitostí při aplikaci navrhovaného zákona. Dozor nad dodržováním povinností plynoucích z evropského spotřebitelského práva vymezeného v příloze nařízení budou vykonávat dozorové orgány působící v oblasti ochrany spotřebitele, které mají propracované vnitřní mechanismy kontroly, včetně určení konkrétní odpovědné osoby. V procesních záležitostech budou postupovat podle příslušných právních předpisů.

Navrhovanou právní úpravou nedochází k nepřiměřenému rozšíření kompetencí příslušných dozorových orgánů, vymezení práv a povinností všech dotčených orgánů a osob je dostatečně přesné. Procesní postupy jsou jasně stanoveny, včetně jednoznačných lhůt. Dotčené subjekty mohou pro ochranu svých práv využít standardní opravné prostředky.

Předkládaný návrh nemá vliv na dostupnost informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Návrh dále není v rozporu s požadavky na transparentnost a otevřenost dat.

j) Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo ochranu státu

Z povahy věci nemá předkládaný návrh zákona vliv na bezpečnost nebo obranu státu.

k) Odůvodnění návrhu, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení

Navrhuje se požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu s návrhem již v prvním čtení v souladu s § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem tohoto požadavku je nutnost přijmout na národní úrovni adaptační předpis k nařízení (EU) 2017/2394, přičemž tento předpis by měl vstoupit v platnost ke dni nabytí účinnosti daného nařízení, tj. k 17. lednu 2020.

II) Zvláštní část

Část první - Změna zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele

K bodu 1 (§ 1 odst. 1 písm. d)

Navržená úprava reaguje na rozšíření předmětu a rozsahu úpravy zákona o ochraně spotřebitele, k němuž došlo z důvodu adaptace českého právního řádu na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/2394 ze dne 12. prosince 2017 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů a o zrušení nařízení (ES) č. 2006/2004 (dále též „nařízení (EU) 2017/2394“) vložением nové části sedmé nazvané přeshraniční dozor v oblasti ochrany spotřebitele.

Adaptace spočívá ve vymezení ústředního styčného úřadu, orgánů příslušných pro vymáhání konkrétních právních předpisů Evropské unie uvedených v příloze nařízení (EU) 2017/2394 a dozorových pravomocí ve vztahu k vymáhání povinností stanovených v adaptovaném nařízení, které nejsou v našem právním řádu zakotveny, jakož i pravomocí, které nemohou být využívány vzhledem k tomu, že porušení povinnosti není přestupkem. Kromě toho zakotvuje navržená úprava proces udělení oprávnění spotřebitelským organizacím poskytovat orgánům příslušným pro vymáhání dodržování právních předpisů Evropské unie na ochranu zájmů spotřebitelů jmenovaným členskými státy Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru a Evropské komisi externí varování týkající se podezření na protiprávní jednání uvnitř Unie a případně též související informace. Stejně oprávnění bude mít ze zákona též Evropské spotřebitelské centrum Česká republika.

K bodům 2 až 4 (§ 24 odst. 14 až 17)

V návaznosti na vložení pravomocí příslušných orgánů požadovat údaje, informace nebo dokumenty, které mohou přispět ke zjištění, zda došlo nebo dochází k protiprávnímu jednání, a kdo je spáchal, stanovuje se skutková podstata přestupku spočívající v neposkytnutí součinnosti podle § 24g. S ohledem na možnou závažnost důsledků takového jednání, které by znamenalo ohrožení výkonu veřejné správy při potírání protiprávního jednání, se navrhuje stanovit horní hranici sazby za spáchaný přestupek ve výši 500 000,- Kč. Horní hranice sazby za tento přestupek je nižší, než jak je tomu u jiných přestupků dle zákona o ochrany spotřebitele, a proto se navrhuje zakotvit do zákona nové samostatné ustanovení § 24 odst. 17 písm. a), kde je uvedena takto relativně nízká sankce. Nižší horní hranice sazby odpovídá např. ustanovení § 15 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, ve

znění pozdějších předpisů, dle kterého lze za neposkytnutí součinnosti v rámci výkonu kontroly také uložit pokutu do výše 500 000,- Kč.

Dále je v návaznosti na vložení pravomocí příslušných orgánů vydávat rozhodnutí, kterým nařídí ukončení protiprávního jednání podle § 24h, a též rozhodnutí, kterým se ukládá povinnost odstranit nebo zneprístupnit protiprávní obsah informací na on-line rozhraní podle § 24i, navrhuje se stanovit novou skutkovou podstatu přestupku, která bude spočívat v nesplnění povinností uložených takovým rozhodnutím. S ohledem na možnou závažnost důsledků takového jednání navrhuje se stanovit horní hranici sazby za spáchané přestupky ve výši 5 000 000,- Kč. Horní hranice sazby odpovídá sazbám za spáchání jiných druhů přestupků podle zákona o ochraně spotřebitele, přičemž je přiměřená možným dopadům daného deliktního jednání, jehož důsledky se mohou projevit v rámci celého území Evropské unie; porušení daných povinností tedy může vést k poměrně výraznému ohrožení výkonu veřejné správy, resp. zásahu do práv spotřebitelů.

Nově navrhované sankční pravomoci dozorových orgánů dále odpovídají čl. 9 odst. 4 nařízení (EU) 2017/2394, dle kterého příslušné orgány mají mít pravomoc ukládat sankce, jako jsou pokuty nebo penále za protiprávní jednání, na něž se vztahuje toto nařízení, a za nedodržení jakéhokoli rozhodnutí, příkazu, předběžného opatření, závazku obchodníka nebo jiného opatření přijatého podle tohoto nařízení. Nově navrhované přestupky jsou nezbytné pro řádnou adaptaci českého právního řádu na nařízení (EU) 2017/2394 a jsou nezbytné pro potírání jednání, které je v rozporu s právními předpisy Unie na ochranu zájmů spotřebitelů a které poškodilo, poškozují nebo může poškodit společné zájmy spotřebitelů s bydlištěm v jiném členském státě.

K bodu 5 (§ 24b)

Navrhovaná úprava má postavit na jisto příslušnost správních orgánů uvedených v § 24d odst. 2 a 3 (tzv. příslušných orgánů) k projednávání přestupků, jichž se dotčená osoba dopustí tím, že poruší povinnost součinnosti (§ 24g) nebo opatření uložené příslušným orgánem (§ 24h a 24i).

K bodu 6 (§ 24c až § 24l)

K § 24c

Navrhovaná úprava vymezuje působnost nově vložené části sedmé zákona, která spočívá především ve vymezení pravomocí a postupů jednotlivých správních úřadů v rámci uplatňování nařízení (EU) 2017/2394, neboť nelze bez dalšího pouze odkázat na článek 9 nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, kde je uvedeno, že každý příslušný orgán má minimální vyšetřovací a donucovací pravomoci stanovené v odstavcích 3, 4, 6 a 7 tohoto článku (viz čl. 79 Ústavy České republiky).

K § 24d

Podle čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) 2017/2394 každý členský stát určí jeden nebo více příslušných orgánů a ústřední styčný úřad, které jsou odpovědné za uplatňování tohoto nařízení. Navrhuje se zakotvit do zákona, že ústředním styčným úřadem pro přeshraniční spolupráci je Ministerstvo průmyslu a obchodu, které je gestorem tohoto zákona a ústředním orgánem státní správy pro ochranu

zájmů spotřebitelů. Úlohu ústředního styčného úřadu Ministerstvo průmyslu a obchodu navíc vykonává již nyní, a to v souvislosti s nařízením (ES) 2006/2004.

Dále se navrhuje vymezení věcné příslušnosti jednotlivých správních orgánů k uplatňování nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele, přičemž toto vymezení je provedeno odkazem na konkrétní evropské předpisy uvedené v příloze nařízení (EU) 2017/2394, a to v rozsahu, v jakém byly provedeny do vnitrostátního právního řádu. To odpovídá mj. i definici právních předpisů Unie na ochranu zájmů spotřebitelů zakotvené v čl. 3 odst. 1 předmětného nařízení, podle níž jsou takovými předpisy nařízení a směrnice, jak byly provedeny ve vnitrostátním právním řádu členských států, uvedené v příloze nařízení. Na definici se přitom v textu zákona přímo odkazuje.

Výslovné promítnutí „rozsahu“ působnosti do přílohy zákona má za cíl vyjasnit, že české příslušné orgány jsou při spolupráci podle nařízení oprávněny a povinny konat pouze v rozsahu oprávnění stanoveném vnitrostátním právním předpisem. V praxi to bude znamenat, že výkon dozoru např. v oblasti nekalých obchodních praktik (evropský předpis pod č. 9 přílohy nařízení (EU) 2017/2394), kde je na vnitrostátní úrovni příslušných k výkonu dozoru vícero orgánů, bude mít každý orgán oprávnění k výkonu přeshraničního dozoru pouze na úseku jemu svěřeném vnitrostátním právním předpisem (např. na úseku podnikání v energetických odvětvích to bude Energetický regulační úřad, na úseku tabákových výrobků Státní zemědělská a potravinářská inspekce, na úseku služeb elektronických komunikací Český telekomunikační úřad, apod., a Česká obchodní inspekce tehdy, není-li k dozoru věcně příslušný jiný správní úřad, srov. § 23 zákona o ochraně spotřebitele).

S ohledem na to, že v některých oblastech působí v návaznosti na vnitrostátní systém dozoru velké množství orgánů příslušných k postupu podle nařízení (EU) 2017/2394, navrhuje se ustanovit některé ústřední správní úřady jakožto koordinující orgány ve vztahu k zajištění efektivního plnění povinností dle tohoto nařízení. Úkolem koordinujících orgánů bude pomáhat příslušným orgánům při plnění povinností plynoucích z nařízení, které by některé z nich byly jen stěží schopné plnit (např. obecní živnostenské úřady v případě žádostí o vzájemnou pomoc, tj. o informace či přijetí opatření, které budou zpravidla zasílány v anglickém či jiném jazyce, v němž bude očekávána i odpověď). Nezbytným předpokladem je však úzká vzájemná spolupráce dotčených příslušných orgánů a koordinujících orgánů, a to i v těch případech, kdy nejsou ve vztahu vzájemné nadřízenosti a podřízenosti, která povede k zajištění plnění všech povinností plynoucích z nařízení (EU) 2017/2394.

Koordinující orgány zprostředkovávají komunikaci mezi ústředním styčným úřadem a příslušnými orgány, přičemž tuto úlohu plní zejména tím, že mezi příslušné orgány rozdělují úkoly vyplývající z nařízení (EU) 2017/2394. V praxi tento postup bude probíhat tak, že ústřední styčný úřad daný úkol předá příslušnému koordinačnímu orgánu, přičemž ten jej dále předá konkrétnímu příslušnému orgánu. Například pokud daný úkol bude spadat do oblasti působnosti krajských hygienických stanic, ústřední styčný úřad tento úkol v souladu s § 24d odst. 4 písm. a) předá Ministerstvu zdravotnictví, které jej následně přidělí příslušné krajské hygienické stanici. Obdobně pokud příslušný orgán v rámci své činnosti shledá, že je třeba, aby byl ústřední styčný úřad informován o určité skutečnosti, předá ústřednímu styčnému úřadu prostřednictvím daného koordinujícího orgánu.

K § 24e

Nařízení (EU) 2017/2394 ve svých člancích 8 a 37 stanoví určité povinnosti členských států vůči Evropské komisi. Za účelem zajištění plnění dotčených povinností se zakotvují informační povinnosti všech subjektů příslušných k uplatňování nařízení. S ohledem na čl. 79 odst. 1 Ústavy České republiky se navrhuje stanovit tyto povinnosti daným správním orgánům zákonem.

K § 24f

Podle čl. 79 odst. 1 Ústavy České republiky lze působnost správních orgánů stanovit pouze zákonem; pravomoci příslušných orgánů za účelem postihování protiprávního jednání uvnitř Unie dle nařízení (EU) 2017/2394, které neplynou z vnitrostátního právního řádu, se tedy navrhuje stanovit v ustanoveních § 24g – 24i. Zároveň však při postihování protiprávního jednání uvnitř Unie budou příslušné orgány využívat také pravomoci vyplývající z vnitrostátních právních předpisů, jako jsou např. zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, jakož i kompetenční zákony příslušných orgánů dozoru, jako např. zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů.

K § 24g

Odst. 1

Navrhované ustanovení vychází z čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele. Český právní řád je na toto ustanovení částečně adaptován prostřednictvím některých ustanovení zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Nicméně tato ustanovení neumožňují správním orgánům dostatečný výkon kontroly zaměřené na protiprávní jednání uvnitř Unie, k němuž došlo v souvislosti s nabízením nebo prodejem zboží nebo poskytováním služeb prostřednictvím internetu. Díky navrhovanému ustanovení budou kontrolní orgány vybaveny oprávněním požadovat informace v rozsahu požadovaném nařízením (EU) 2017/2394, jež jsou nezbytné ke zjištění podrobností protiprávního jednání, včetně např. totožnosti osoby odpovědné za protiprávní jednání, jakož i údajů o totožnosti osob zapojených do datových toků, přičemž toto oprávnění budou moci využít vůči jakékoliv osobě, u které lze důvodně předpokládat, že má požadované informace k dispozici, tedy nejen například vůči poskytovateli služby informační společnosti podle zvláštního právního předpisu upravujícího služby informační společnosti.

Odst. 2

Tento odstavce implementuje požadavek čl. 9 odst. 3 písm. b) nařízení CPC na zavedení vyšetřovací pravomoci získat údaje, které jsou v České republice předmětem bankovního tajemství. Zároveň tak prolamuje obecnou zásadu mlčenlivosti vyjádřenou poslední větou odstavce 1. Důvodem pro přijetí této úpravy je (kromě požadavku na zajištění řádné adaptace českého právního řádu na nařízení CPC) zájem na potírání protiprávního jednání uvnitř Unie, tedy jednání, které je způsobilé přivodit újmu širokému okruhu spotřebitelů a ve svých důsledcích přivodit též újmu pověsti českých podnikatelů, případně České republiky jako státu. Zájem na zajištění účinné vymahatelnosti práva, resp. zájem na ochraně práv spotřebitelů, zájmů českých podnikatelů a České republiky tedy při uplatňování nařízení

CPC převažuje nad ochranou bankovního tajemství. Oprávnění pro pověřené orgány je navrženo tak, aby byla zachována co nejvyšší míra ochrany citlivých údajů chráněných bankovním tajemstvím, při zachování efektivity vyšetřovacích pravomocí.

Základním problémem, kterému čelí kontrolní a dozorové orgány při své činnosti, je získání identifikačních údajů subjektu, který je oprávněn disponovat finančními prostředky na účtu, na který poškození spotřebitelé zaslali své platby. Ustanovení však nevylučuje možnost, že pověřený orgán bude disponovat identifikačními údaji dotčeného subjektu, ale bude naopak potřebovat zjistit čísla účtů, ke kterým má tento subjekt přístup.

Nařízení CPC hovoří o finančních tocích. Z praxe kontrolních a dozorových orgánů plyne, že k informacím o finančních tocích se vyšetřující orgány dostanou nejčastěji kontrolním nákupem, z dokumentů získaných při kontrole, nebo podání spotřebitele. Takto získané údaje a dokumenty pak prolomení bankovního tajemství v odstavci 2 vhodně doplňuje tak, aby pověřené orgány byly schopny získat údaje o finančních tocích úplně.

Odst. 3

Tento odstavec odpovídá Čl. 10 odst. 2 nařízení CPC, které požaduje, aby byly nařízením zaručené pravomoci uplatňovány v souladu s vnitrostátním právem a právem Unie, včetně platných procesních záruk a zásad podle Listiny základních práv a svobod Evropské unie. Vyšetřovací a donucovací opatření musí být přiměřená povaze protiprávního jednání a celkové skutečné nebo potencionální škodě; proto se se zde specifikuje, že se oprávnění podle odstavce 2 vztahuje pouze na údaje, které jsou nezbytné ke ztotožnění osoby odpovědné za protiprávní jednání. Ustanovení dále obsahuje oprávnění příslušného orgánu vymezit v žádosti časové období, k němuž se daná žádost vztahuje. Smyslem tohoto oprávnění je vyloučení situací, kdy by provedení kontroly bylo znemožněno např. v důsledku zrušení daného účtu.

Odst. 4

S ohledem na citlivost údajů uvedených v odstavci 2, s důrazem na ochranu bankovního tajemství, vyvstala potřeba veřejné kontroly nad získáváním těchto údajů. Jako garant oprávněnosti těchto žádostí byl zvolen ústřední styčný úřad, v tomto případě Ministerstvo průmyslu a obchodu, který má zkušenosti s přeshraniční pomocí ve spotřebitelských věcech. Prostřednictvím Ministerstva průmyslu a obchodu tak pověřené orgány podávají žádosti bankám o poskytnutí údajů chráněných bankovním tajemstvím. V souladu s účelem nařízení CPC byl zakotven klíčový požadavek, aby žádost o údaje přímo navazovala na žádost o spolupráci či informace z jiného členského státu, jak předpokládá nařízení ve své kapitole III až V. Odstavec 4 stanovuje i další náležitost žádosti podle odstavce 2. Musí obsahovat základní identifikační údaje o klientovi banky nebo o účtu a odůvodnění.

V odůvodnění pověřený orgán především jasně popíše, jakým způsobem mohou vyžádané údaje přispět ke ztotožnění osoby odpovědné za protiprávní jednání a proč nelze dosáhnout sledovaného účelu jinak, než s využitím pravomoci podle odstavce 2, nebo na základě čeho se pověřený orgán domnívá, že sledovaného účelu lze dosáhnout jinak jen s vynaložením neúměrného úsilí.

Odst. 5

Jak již bylo řečeno výše, Ministerstvo průmyslu a obchodu představuje prvek veřejné kontroly z pozice ústředního styčného úřadu. Odstavec 5 pak vyjadřuje procesní pravidla této kontroly. Pokud Ministerstvo průmyslu a obchodu zjistí, že žádost o údaje odpovídá požadavkům odstavce 2 a 3, postoupí tuto žádost k vyřízení bance, která je povinna poskytnout požadované údaje bez zbytečného odkladu pověřenému orgánu, který si tyto údaje vyžádal. Pokud žádost nevyhoví podmínkám stanoveným v odstavci 2 a 3, Ministerstvo průmyslu a obchodu takovou žádost bance nepředá a vyzve pověřený orgán k odstranění případných vad, přičemž mu k tomu poskytne přiměřenou, jak vyplývá z § 37 odst. 3 ve spojení s § 158 odst. 1 správního řádu.

K § 24h

Navrhovaným ustanovením se zakládá pravomoc příslušných orgánů rozhodnout o zákazu protiprávního jednání uvnitř Unie, což odpovídá čl. 9 odst. 4 písm. e) nařízení (EU) 2017/2394. Tohoto ustanovení budou příslušné orgány využívat v případech, kdy dojde k protiprávnímu jednání uvnitř Unie, které však nebude přestupkem podle českého právního řádu. Na vydávání rozhodnutí podle tohoto ustanovení se budou vztahovat obecné předpisy o správním řízení, resp. část druhá a třetí zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Zákaz bude směřovat vůči protiprávnímu jednání uvnitř Unie, tedy jednání, které je způsobilé přivodit újmu širokému okruhu spotřebitelů a v konečném důsledku i poškozovat pověst českých podnikatelů, případně Českou republiku jako stát. Za daných okolností je nezbytné, aby toto jednání bylo co nejrychleji ukončeno, a za tímto účelem se navrhuje vyloučit opravný prostředek proti rozhodnutí o zákazu protiprávního jednání uvnitř Unie. Tato úprava odpovídá např. vyloučení odkladného účinku proti rozhodnutím správních orgánů podle § 50 a 51 zákona č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů

K § 24i

Navrhovaná úprava odpovídá ustanovení čl. 9 odst. 4 písm. g) nařízení (EU) 2017/2394. Díky tomuto ustanovení budou kontrolní orgány moci zasáhnout proti protiprávnímu jednání uvnitř Unie také prostřednictvím pravomoci nařídit tomu, kdo jednal protiprávně, odstranit obsah nebo omezit přístup k on-line rozhraní nebo nařídit zřetelné zobrazení varování pro spotřebitele při přístupu k on-line rozhraní.

V případě zjištění protiprávního obsahu ukládaných informací nebo v případě protiprávního jednání osoby odpovědné za toto jednání budou moci příslušné orgány rozhodnutím nařídit neprodlené odstranění nebo znepřístupnění takových informací také poskytovateli služby informační společnosti podle zvláštního právního předpisu upravujícího služby informační společnosti. Použití tohoto ustanovení je podmíněno situací, kdy bude hrozit riziko závažné újmy společným zájmům spotřebitelů a nebude možné daného účelu dosáhnout jinak. Na vydávání rozhodnutí podle tohoto ustanovení se budou vztahovat obecné předpisy o správním řízení, resp. část druhá a třetí zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů.

K § 24j až § 24l

Navrhovaná úprava odpovídá čl. 27 nařízení (EU) 2017/2394, podle kterého každý členský stát svěří, pokud je to opodstatněné, určeným subjektům, evropským spotřebitelským centřům, spotřebitelským

organizacím a sdružením spotřebitelů a případně sdružením obchodníků, která mají nezbytné odborné znalosti, pravomoc zasílat externí varování, tedy upozornění na protiprávní jednání, případně související informace, které mají k dispozici, příslušným orgánům dotčených členských států a Komisi. Navrhuje se tedy svěřit toto oprávnění Evropskému spotřebitelskému centru Česká republika, které působí při České obchodní inspekci a je členem sítě Evropských spotřebitelských center. Zároveň se však jako opodstatněné jeví také poskytnutí uvedeného oprávnění spotřebitelským organizacím, ovšem za předpokladu splnění v zákoně stanovených kvalifikačních požadavků, jejichž smyslem je zajistit určitou úroveň kvality výkonu této činnosti (jde o to zamezit např. zasílání nepravdivých nebo jinak nesprávných či neúplných, informací do evropského informačního systému). O udělení tohoto oprávnění bude rozhodovat Ministerstvo průmyslu a obchodu, kterému je rovněž svěřen výkon dozoru nad plněním podmínek pro udělení oprávnění a kvalitou výkonu dané činnosti.

Ministerstvo průmyslu a obchodu bude v souladu s čl. 27 nařízení informovat Evropskou komisi o udělení nebo odebrání oprávnění k výkonu činnosti podle tohoto ustanovení.

Část druhá a šestá - Změna zákona o bankách a zákona o spořitelních a úvěrních družstvech

V návaznosti na ustanovení § 24g se navrhuje provést změnu zákona o bankách a zákona o spořitelních a úvěrních družstvech, aby byly příslušné orgány v rámci výkonu kontroly zaměřené na protiprávní jednání uvnitř Unie vybaveny pravomocí požadovat od banky, případně spořitelního nebo úvěrního družstva také informace vedoucí ke ztotožnění osoby odpovědné za protiprávní jednání, v praxi tedy zejména informace o tom, kdo je majitelem nebo disponentem příslušného účtu, který je nebo byl využíván v rámci jednání, u něž je dáno důvodné podezření, že je protiprávní.

Část třetí až pátá a část sedmá až patnáctá

Obsahují v souvislosti s adaptací nařízení (EU) č. 2017/2394 novely dotčených resortních předpisů. Jedná se o novelu zákona o České obchodní inspekci, novelu zákona o živnostenském podnikání, novelu zákona o regulaci reklamy, novelu zákona o některých službách informačních společností, novelu zákona o České národní bance, novelu zákona o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, novelu zákona o ověřování střelných zbraní a střeliva, novelu zákona o ochraně veřejného zdraví, novelu zákona o veterinární péči, novelu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, novelu zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a novelu zákona o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání.

S ohledem na zrušení nařízení č. 2006/2004 prostřednictvím nařízení (EU) 2017/2394 je nezbytné provést odpovídající změny v těchto vnitrostátních právních předpisech.

Část šestnáctá

Datum nabytí účinnosti právního předpisu je stanoveno od 17. ledna 2020, a to s ohledem na článek 42 nařízení (EU) č. 2017/2394, který uvádí, že toto nařízení se použije ode dne 17. ledna 2020.

V Praze dne 26. srpna 2019

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v. r.

Ministr průmyslu a obchodu:

doc. Ing. Karel Havlíček, Ph.D., MBA v. r.